Suunised

SUUNISED

kindlustus- ja edasikindlustusandjate kindlustusgrupi järelevalve alt väljajätmise kohta

EIOPA-BoS-25/525
Vastu võetud 26. novembril 2025

European Insurance and
Occupational Pensions Authority

SUUNISED KINDLUSTUS- JA EDASIKINDLUSTUSANDJATE KINDLUSTUSGRUPI JÄRELEVALVE ALT VÄLJAJÄTMISE KOHTA

SISSEJUHATUS

1. Kooskõlas määruse (EL) nr 1094/2010 (Euroopa Kindlustus-[1] ja Tööandjapensionide Järelevalve määrus) artikliga 16 ja direktiivi 2009/138/EÜ (Solventsus II direktiiv) artikli 214 lõikega 3 annab Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve välja käesolevad suunised,[2] et veelgi täpsustada erandlikke asjaolusid, mille korral ühe või mitme ettevõtja väljajätmine kindlustusgrupi järelevalve kohaldamisalast vastavalt artikli 214 lõikele 2 põhjustaks olukorra, mis ei tooks kaasa kindlustusgrupi järelevalve kohaldamist vastavalt Solventsus II direktiivi artikli 213 lõike 2 punktidele a, b ja c, ning juhtumeid, mille puhul võib olla põhjendatud lõpliku kõrgeima tasandi emaettevõtja, sealhulgas kindlustusvaldusettevõtja väljajätmine kindlustusgrupi järelevalve kohaldamisalast.
2. Käesolevad suunised on adresseeritud Solventsus II direktiivis määratletud järelevalveasutustele.
3. Kui neid ei ole käesolevates suunistes määratletud, on mõistetel sissejuhatuses osutatud õigusaktides määratletud tähendus.
4. Suuniseid kohaldatakse alates 30. jaanuarist 2027.

Suunis 1 – juhtumid, mille puhul äriühingutel ei tohiks olla õigust artikli 214 lõikel 2 põhinevale väljaarvamisele, kui väljaarvamine tooks kaasa kindlustusgrupi järelevalve teostamata jätmise

5. Kindlustusgrupi järelevalveasutus ei tohiks ettevõtjat kindlustusgrupi järelevalve kohaldamisalast välja jätta, kui see toob kaasa kindlustusgrupi järelevalve kohaldamata jätmise Solventsus II direktiivi artikli 213 lõike 2 punktide a–c alusel mis tahes järgmisel juhul:
   (a) ettevõtja või tema sidusettevõtjate ja kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate vahel on olulised kindlustusgrupisisesed tehingud, sealhulgas kõrvalteenuste osutamine;
   (b) ettevõtja koordineerib finants- või investeerimisotsuseid või avaldab märkimisväärset mõju kindlustusgruppi kuuluvate muude kindlustus- või edasikindlustusandjate tegevusele või protsessidele;
   (c) Solventsus II direktiivi artiklite 229 või 229a kohaldamine kindlustus- või edasikindlustusandja suhtes võimaldaks kindlustusgrupi järelevalve kohaldamata jätmise

[1] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1094/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/79/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 48).

[2] Euroopa Parlamendi ja nõukogu 25. novembri 2009. aasta direktiiv 2009/138/EÜ kindlustus- ja edasikindlustustegevuse alustamise ja jätkamise kohta (Solventsus II) (ELT L 335, 17.12.2009, lk 1).

asemel paremini mõista riske, mis võivad mõjutada teisi kindlustusgruppi kuuluvaid kindlustus- või edasikindlustusandjaid.

Suunis 2 – Täiendavad asjaolud äriühingute väljaarvamiseks artikli 214 lõike 2 punkti a alusel, kui väljaarvamine tooks kaasa kindlustusgrupi järelevalve kohaldamata jätmise

6. Kindlustusgrupi järelevalveasutus peaks kaaluma ühe või mitme ettevõtja väljajätmist kindlustusgrupi järelevalve kohaldamisalast asutustevahelise teabevahetuse õiguslike takistuste tõttu vastavalt Solventsus II direktiivi artikli 214 lõike 2 punktile a, mis toob kaasa kindlustusgrupi järelevalve kohaldamata jätmise Solventsus II direktiivi artikli 213 lõike 2 punktide a–c alusel, üksnes juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
   (a) ettevõtja asub kolmandas riigis, mille kohta ei ole tehtud Solventsus II direktiivi artiklite 227 ja 260 kohast samaväärsust kinnitavat otsust;
   (b) ettevõtja kolmanda riigi järelevalveasutus ei ole IAISi mitmepoolse vastastikuse mõistmise memorandumi osaline;
   (c) olemasoleva teabe põhjal on kindlustus- või edasikindlustusandja suurus koguvara ja kindlustustehniliste eraldiste seisukohast, kui see on asjakohane, eraldi ja koos võetuna väike võrreldes teiste kindlustusgruppi kuuluvate ettevõtjate ja kindlustusgrupi kui terviku suurusega;
   (d) kõik riskid, mida kindlustus- või edasikindlustusandja ja tema sidusettevõtjad võivad olemasoleva teabe põhjal endast kujutada, on konsolideerimisgruppi kuuluvate üksikute kindlustus- ja edasikindlustusandjate tasandil nõuetekohaselt kindlaks tehtud ja juhitud, eelkõige kajastuvad need kõnealuste kindlustus- ja edasikindlustusandjate oma riskide ja maksevõime hindamisel ning solventsuse positsioonis.
7. Kui kehtivad eespool loetletud tingimused, peaks kindlustusgrupi järelevalveasutus kaaluma Solventsus II direktiivi artikli 214 lõike 2 punkti a kohaldamise asemel võimalust allkirjastada vastastikuse mõistmise memorandum mittesamaväärse jurisdiktsiooni kolmanda riigi järelevalveasutusega.

Suunis 3 – Täiendavad asjaolud äriühingute väljaarvamiseks artikli 214 lõike 2 punktil b või c alusel, kui väljaarvamine tooks kaasa kindlustusgrupi järelevalve kohaldamata jätmise

8. Kindlustusgrupi järelevalveasutus peaks kaaluma ühe või mitme ettevõtja väljajätmist kindlustusgrupi järelevalve kohaldamisalast vastavalt Solventsus II direktiivi artikli 214 lõike 2 punktile b või c, mille tulemusel ei kohaldata konsolideerimisgrupi järelevalvet Solventsus II direktiivi artikli 213 lõike 2 punktide a–c alusel, üksnes juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
   (a) ettevõtja vastab suunise 2 punktides c ja d sätestatud tingimustele;
   (b) kui ettevõtja on emaettevõtja, tulenevad emaettevõtja riskid peaaegu eranditult kindlustusgruppi kuuluvate kindlustus- või edasikindlustusandjate riskidest.

Suunis 4 – kindlustusgrupi järelevalve kohaldamine vahepealse osaleva äriühingu tasandil, kui kõrgeima tasandi emaettevõtja välja arvata

9. Kindlustusgrupi järelevalveasutus peaks kaaluma kõrgeima tasandi emaettevõtja väljajätmist kindlustusgrupi järelevalve kohaldamisalast vastavalt Solventsus II direktiivi artikli 214 lõikele 2 ja kohaldama kindlustusgrupi järelevalvet vahepealse osaleva ettevõtja tasandil üksnes juhul, kui on täidetud järgmised tingimused:
   (a) kõrgeima tasandi emaettevõtja ei ole üheski suunises 1 sätestatud olukorras, välja arvatud see, et kõrgeima tasandi emaettevõtjale tehtavaid dividendimakseid ei tohiks käsitada oluliste kontsernisiseste tehingutena suunise 1 punkti a tähenduses;
   (b) kõik kindlustusgrupi asjaomased riskid, mis tulenevad kõigist teistest kindlustus- või edasikindlustusandjatest ja mis võivad mõjutada kindlustus- või edasikindlustusandjaid, ning kõik vastastikused seosed ja kindlustusgrupisisesed tehingud kõigi teiste kindlustus- või edasikindlustusandjatega, mis võivad mõjutada kindlustus- või edasikindlustusandjaid, võetakse nõuetekohaselt arvesse vahepealse osaleva ettevõtja tasandil;
   (c) kindlustusgrupi järelevalveasutusel on piisavalt teavet kõrgeima tasandi emaettevõtja või tema sidusettevõtjate ja teiste kindlustusgruppi kuuluvate ettevõtjate vaheliste kindlustusgrupisiseste tehingute kohta, mis võivad mõjutada kindlustus- või edasikindlustusandjaid.

Suunis 5 – VÄLISTUSTE ÜMBERHINDAMINE

10. Hinnates uuesti otsust jätta üks või mitu ettevõtjat kindlustusgrupi järelevalve alt välja, nagu on nõutud Solventsus II direktiivi artikli 214 lõikes 3, peaks kindlustusgrupi järelevalveasutus kinnitama, kas kõik väljajätmist õigustavad tingimused on endiselt kehtivad.
11. Väljajätmiste ümberhindamiseks peaks kindlustusgrupi järelevalveasutus korrapäraselt jälgima üksikute kindlustus- ja edasikindlustusandjate ning väljajäetud kindlustus- ja edasikindlustusandjate ja nende sidusettevõtjate vahelisi kindlustusgrupisiseseid tehinguid olemasolevate või täiendavate aruannete kaudu.

Vastavus- ja aruandluseeskirjad

12. Käesolev dokument sisaldab EIOPA määruse artikli 16 alusel välja antud suuniseid. EIOPA määruse artikli 16 lõike 3 kohaselt peavad pädevad asutused ja finantseerimisasutused tegema kõik endast oleneva, et suuniseid ja soovitusi järgida.
13. Pädevad asutused, kes järgivad või kavatsevad järgida käesolevaid suuniseid, peaksid need asjakohasel viisil lisama oma õigus- või järelevalveraamistikku.

14. Pädevad asutused peavad kahe kuu jooksul pärast tõlgitud versioonide väljaandmist EIOPA-le kinnitama, kas nad järgivad või kavatsevad järgida käesolevaid suuniseid, ja esitama mittejärgimise põhjused.
15. Kui selle tähtaja jooksul vastust ei saada, käsitatakse pädevaid asutusi teateid mittetäitvatena ja neist sellisena ka teatatakse.

LÕPPSÄTTED läbivaatuste kohta

16. EIOPA vaatab käesolevad suunised läbi.